

Dosarul nr. 2ra-1905/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul central (jud. V. Pîslariuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, N. Simciuc, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Viorel Galamaga, reprezentat de avocatul Stela Bargan

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Olesei Galamaga împotriva lui Viorel Galamaga cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori

împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Olesea Galamaga, casată parțial hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei sediul central și emisă în această parte o nouă hotărâre

constată:

La 22 octombrie 2018, Olesea Galamaga a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Viorel Galamaga cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 9 mai 2018 a încheiat căsătoria cu Viorel Galamaga, la Primăria satului Pelivan raionul Orhei, cu nr. 6, iar în rezultatul căsătoriei au 3 copii minori, XXXXX XXXXX născut la XXXXX, XXXXX XXXXX născut la XXXXX și XXXXX XXXXX născut la XXXXX .

A indicat că cu Viorel Galamaga nu locuiește împreună de aproximativ 3-4 luni și relația dintre ei a eșuat, copiii minori rămânând la întreținerea ei.

A susținut că Viorel Galamaga se eschivează să contribuie la întreținerea copiilor, precum și la educația lor, deși este tânăr și lucrează peste hotarele Republicii Moldova și poate contribui la întreținerea copiilor minori, precum și la îndeplinirea obligațiilor părintești ce țin de educarea și întreținerea acestora.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 51, 52, 74, 76 Codul familiei, art. 38, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Viorel Galamaga în beneficiul său a pensiei de întreținere a copiilor minori XXXXX XXXXX născut la XXXXX, XXXXX

XXXXX născut la XXXXX și XXXXX XXXXX născut la XXXXX, în mărime de 1500 de lei lunar pentru fiecare copil.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei sediul central, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasată de la Viorel Galamaga în beneficiul Olesei Galamaga pentru întreținerea copiilor minori XXXXX XXXXX născut la XXXXX, XXXXX XXXXX născut la XXXXX și XXXXX XXXXX născut la XXXXX, pensia de întreținere în sumă bănească fixă, în mărime de 1000 de lei lunar pentru fiecare copil, începând cu data de 22 octombrie 2018 și până la atingerea majoratului copiilor minori.

A fost încasată de la Viorel Galamaga în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1080 de lei, pentru pretenția cu privire la încasarea pensiei de întreținere.

Pretențiile reclamantei Olesea Galamaga împotriva lui Viorel Galamaga cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, în partea sumei de 500 de lei, pentru fiecare copil, au fost respinse.

Pentru a hotărâ astfel, prima instanță a reținut că în condițiile în care Viorel Galamaga nu dispune de un venit stabil și regulat, a constatat întemeiată pretenția Olesei Galamaga cu privire la încasarea de la Viorel Galamaga a pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă fixă.

Astfel, luând în considerație faptul că Viorel Galamaga a fost de acord să achite pensia de întreținere pentru fiecare copil în sumă de 1000 de lei lunar, prima instanță a apreciat că suma dată la momentul actual este suficientă și echitabilă în raport cu obligațiile ambilor părinți, ținând cont de interesul primordial al copiilor minori la o întreținere decentă.

Prin decizia din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Olesea Galamaga, casată parțial hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei sediul central în partea încasării din contul lui Viorel Galamaga în beneficiul Olesei Galamaga a pensiei de întreținere a copiilor minori XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX în sumă fixă, în mărime a câte 1000 de lei lunar pentru fiecare copil, începând cu data de 22 octombrie 2018 și până la atingerea majoratului copiilor minori și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost încasată de la Viorel Galamaga în beneficiul Olesei Galamaga pensia pentru întreținerea copiilor minori XXXXX XXXXX născut la XXXXX, XXXXX XXXXX născut la XXXXX și XXXXX XXXXX născut la XXXXX, în mărime de ½ din salariu și alte tipuri de venit lunar, începând cu data de 22 octombrie 2018 și până la atingerea majoratului copiilor minori.

În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, deși Viorel Galamaga nu este anagajat în câmpul muncii pe teritoriul Republicii Moldova, potrivit certificatelor anexate la materialele dosarului în instanța de apel, se confirmă că Viorel Galamaga este angajat în câmpul muncii în Franța, gestionând o întreprindere în domeniul transportului și construcției.

Ca urmare, având în vedere că Viorel Galamaga este angajat în câmpul muncii, a concluzionat instanța de apel că cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori urmează a fi stabilit în coraport cu prevederile art. 75 Codul familiei, în mărime de ½ cotă-parte din salariu și alte venituri, pentru trei copii, după cum a și solicitat în instanța de apel însuși Olesea Galamaga.

La 16 iulie 2019, Viorel Galamaga, reprezentat de avocatul Stela Bargan a declarat recurs împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ca ilegală și neîntemeiată.

A obiectat că instanța de apel nu a apreciat relevanța probelor prezentate de către fiecare dintre părți și nu a aplicat corect normele de drept material.

A susținut că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, dânsul a argumentat faptul că nu este angajat în câmpul muncii pe teritoriul Republicii Moldova, fapt probat prin certificatul eliberat de către Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova din 15 ianuarie 2019, prin care se confirmă că nu beneficiază de prestări sociale prin intermediul sistemului public de asigurări sociale.

Iar referitor la faptul că dânsul lucrează temporar în Franța și are în gestiune compania „Vogs Construct”, instanța de apel nu a cercetat în mod multiaspectual, complet și nemijlocit probele prezentate în acest sens, or, potrivit extrasului KBIS din 27 octombrie 2019 din Registrul Comerțului și Societăților din Lille Metropole, prezentat în instanța de apel, se atestă că compania dată a fost înregistrată la data de 4 octombrie 2017, având ca gen de activitate lucrări de finisare, însă care pe perioada anului 2018 nu a înregistrat careva venituri.

Din activitatea desfășurată până la momentul actual, compania „Vogs Construct” a înregistrat doar cheltuieli, ceea ce rezultă clar din bilanțul contabil prezentat Inspectoratului Fiscal, din care rezultă că pentru anul 2018, compania nu are venituri, iar faptul că dânsul are în gestiune această companie, nu demonstrează că dispune și de o sursă stabilă de venituri.

A insistat că instanța de apel a dispus nefondat încasarea pensiei de întreținere în mărime de ½ din salariu și alte venituri, fără a specifica suma salariului și cuantumul veniturilor lunare din activitatea pe care o exercită.

La fel, instanța de apel nu a aplicat corect prevederile art. 58 alin. (1), 74 alin. (1) Codul familiei, cât și prevederile art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, art. 8 alin. (1) din Convenția Internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, care stipulează că întreținerea și creșterea copiilor urmează a fi asigurată în mod egal de ambii părinți.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 iulie 2019 împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Viorel Galamaga, reprezentat de avocatul Stela Bargan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Viorel Galamaga, reprezentat de avocatul Stela Bargan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Viorel Galamaga, reprezentat de avocatul Stela Bargan urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Viorel Galamaga, reprezentat de avocatul Stela Bargan împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari